

Teherán 2009 vs. Budapest 2006

2009 június 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A Televíziók külföldi híradásaira pillantva el?ször azt gondoltam a 2006-os budapesti események felvételeit használják illusztrációnak. Felhangosítva és az adást tovább nézve már rájöttem Teheránban vagyunk és ez a jelen.

Kísérteties a hasonlóság csak egy a különbség; Iránban halottak is vannak! Igazán nem a magyarországi rohamrend?rökön múlt, hogy nálunk nem voltak!

Ennyi lenne hát a különbség a nyugati civilizációhoz tartozó Magyarország és a kétségtelenül magas kultúrával rendelkez?, de mégiscsak ázsiai és fejlett demokráciának jóindulattal sem nevezhet? Irán között? Itt is ott is tüntetések melyek kiváltó oka nagyon is hasonló. Elhazudott, elcsalt választások – figyelem: nemcsak a szavazatok elszámlálása csalás, hanem a választók félrevezetése is – ennek következtében utcára tóduló, tüntet? tömeg. A követelések a nép részér?l; számolják újra a szavazatokat – 2002-ben hazánkban is volt ilyen törekvés, le is verte a hatalom – írjanak ki új választást. A kérdést pedig fel kell tenni; akarhat-e ilyet az istenadta nép? Naná, hogy akarhat, f?leg ha hatalmas tömegekben fogalmazódik meg a gondolat; tiszta volt-e a voksolás minden szempontból? A magyar nép nagy része és az iráni nép még nagyobb része feltette magában ezt a kérdést és a tények azt sugallják joggal. Egy nemzetet lehet orránál fogva vezetni, becsapni vagy hazudozni neki, de csak egy ideig, egy bizonyos pontig! Ha az a bizonyos pont elérkezik és az embereknek elegük lesz a hazugságokból, becsapásokból – utcára vonulnak. Ett?l kezdve már a hatalom - melynek kezében van az er?szakszervezetek irányítása - dönt, arról hogyan reagál. Igazi demokráciákban engednek legalább bizonyos követeléseknek, igyekeznek kompromisszumot kötni. Ezt láthattuk a 2000-es elnökválasztások során az Egyesült Államokban, ahol nem egy helyen újraszámolták a voksokat és ez megnyugtatta az embereket és visszaadta a demokráciába vetett hitüket. A budapesti hatalom 2002-es és 2006-os reakciója azonban inkább a mostani teheránira hajaz! Itt is ott is rohamrend?rök ütik, verik, lövik az embereket és a hatalmat gyakorlóknak eszük ágában sincs kompromisszumot kötni az ISTENADTA NÉPPEL, akikt?l végs? soron a hatalom gyakorlásának jogát kapják meg bizonyos id?re. A királyok még isten kegyelméb?l uralkodtak, de az még egy teljesen más rendszer és korszak volt, szó sem volt demokráciáról! Igazából itthonról nézve csak sajnálkozni tudunk a teheráni borzalmak és a halottak láttán – pontos számukat senki sem ismeri – mégis borzasztó a hasonlóság az itthon történtekhez, bár nálunk „csak” szemkilövések, megnyomorítások és kínvallatások voltak. Illetve vannak, emlékezzünk csak a március 15-i el?állításokra, vetk?ztetésekre, pusztán azért mert néhányan hangot mertek adni elégedetlenségüknek. Ha azt akarjuk, hogy demokráciánk ne az iránira, hanem az amerikaira hasonlítson inkább akkor a mindenkori hatalomnak meg kell tanulnia szóba állni a néppel, meg kell értenie miért is követelik az emberek, amit követelnek és önmérsékletet kell tanúsítania. Ha valaki ugyanis elolvassa, a demokratikus alkotmányok szövegét abból kiolvashatja, mi is a lényeg és most szó szerinti idézet következik: „ A demokráciában minden hatalom a népé, amely –e hatalmát választott képvisel?i útján illetve közvetlenül gyakorolja!” Ehhez talán csak annyit tehetnénk hozzá, hogy a szabad véleménynyilvánítás – legyen az akár utcai is – a közvetlen hatalomgyakorláshoz éppúgy hozzátartozik Washingtonban, Budapesten és Teheránban is, legalábbis ha az adott ország magát demokráciának tünteti fel a világ el?tt!

Juhász Attila

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló